pag. 660.

Wana aeal olnud Wilandi linnast ühe
ohtlane poole olnud üks suur kivi
ja järw kallast mööda mäe peal mones
ses äralikud kingud mitte peal olejad
Talude nimesid maletawad nende Ku
Sinu, Leinu, arusaja jne. ei Arusaja
olnud ennegi üks mees nimega Nes
Andres ka keegi mispel ohtu omed
käijad wana linna waremetki alla joow
on nimed aga komita neid pole mitte
leidnud ei ka mitte enne kui kolmanda
ne päewe ohtul wanna waremetkest
mööda minnes nännud üks üks mürsi
all naga ukse praguh uht walgust te
lännud ligi ülendgi uks kus te ag
enne uhh pole kedagi olewad, suure
kartusega lukenud ukse lahti ja nüd
eneste ei uht ilmatu suurt kellast
kus palju rahe kus olnud ja terre kärgel
waest ikke pääs ja weawed rahe ühest

pag. 661.

Kannest kiisk. Nessu jänd nagu
kirmudes jäime weidike aja pärast
tulnud üks wroc härra wälja tema
otte ja küsinud kuned sinu kaeji o
minu jah küsinud Nessu mis tahad
kui nende palgel et mui kiin ons rahe kiisk
kanne nendega olnne weidanud Nessu
küsinud mina ütle neid kiili annud
anudi tee ka kõdagi küsida jahi kännud
ni palju wõtte kui ise tahab waene
Nessu mõtelnud kui ne minu palju wõtte
ei tea kui ennem wälja jaow wõtnud
kiis üks aimb aeg käis hõbe rahe tulnud
wälja ja kõnjad ackud ka järele waljemalle
nud et laksu wed kaeji ja wõttan
ned aga kiisk olnud kadanud kelle
ned nak ja üks ka aga teine kaeji olnud
kogani ära waewatud ja pidi üks aimb
aeg käis rahega nende waewata ja ons
ekimiss ees rahud olnne. —